

ILLA BEREK

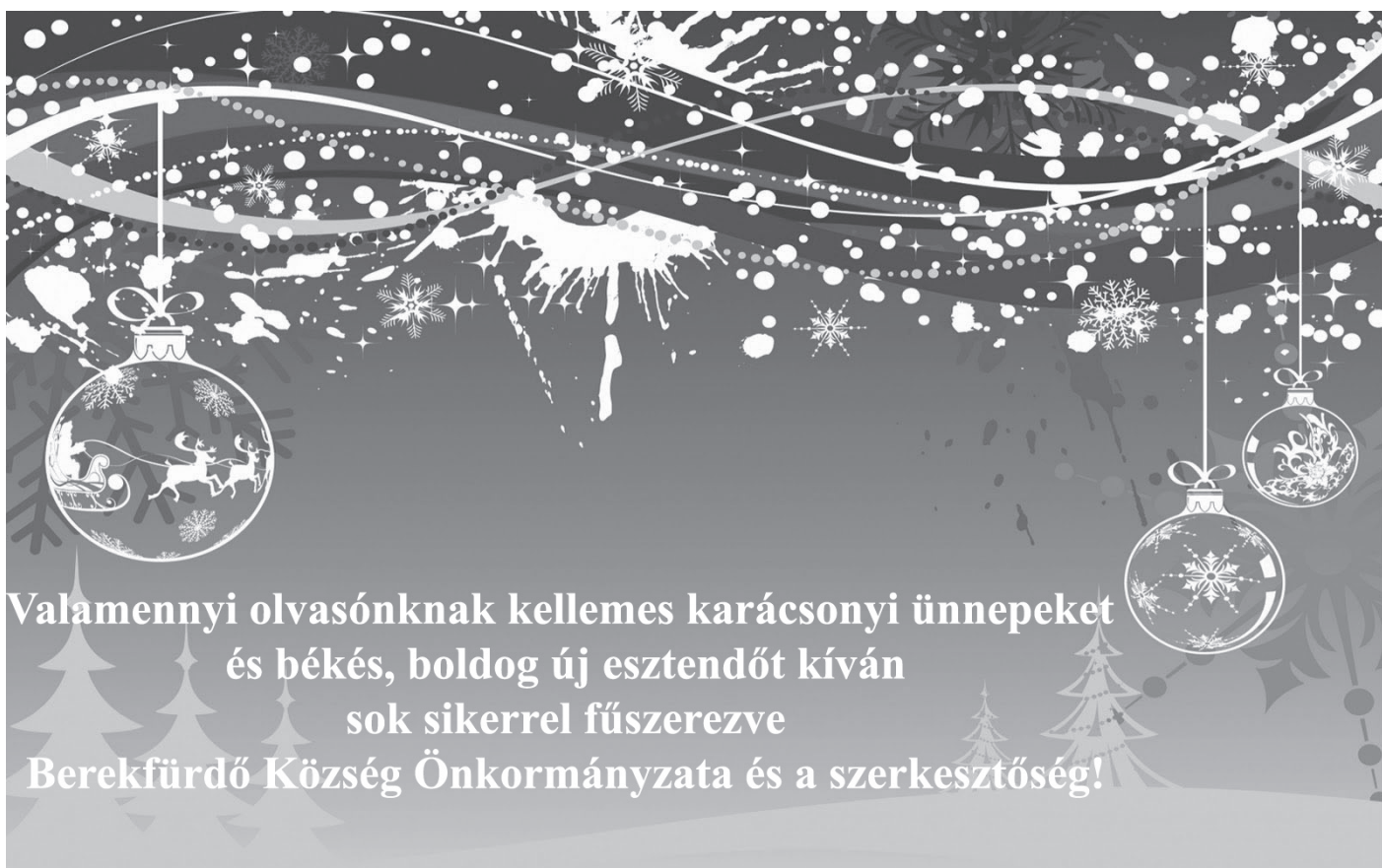
BEREFÜRDŐ

III. évfolyam 4. szám - 2017. december

Negyedévente megjelenő, ingyenes önkormányzati lap

**„Mindenki a sarat tapossa, csak van, aki közben a csillagokra néz.”
(O. Wilde)**

Valamennyi olvasónknak kellemes karácsonyi ünnepeket
és békés, boldog új esztendőt kíván
sok sikerrel fűszerezve
Berekfürdő Község Önkormányzata és a szerkesztőség!

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓ

Testületi tagok elérhetőségei:

Molnár János polgármester

Tel.: 06-30/529-2112

Hosszu András alpolgármester

Tel.: 06-30/627-7927

Czinege Béla önkormányzati képviselő

Tel.: 06-30/694-3186

Nagy György önkormányzati képviselő

Tel.: 06-30/180-2940

Scitovszky Angelika önkormányzati képviselő

Tel.: 06-30/967-4310

Székely László önkormányzati képviselő

Tel.: 06-30/867-7494

Szász Tibor önkormányzati képviselő

Tel.: 06-30/932-1791.

Egyéb elérhetőség:

Vadai István – Berekfürdői Polgárőr Egyesület
elnöke

Tel.: 06-30/621-5940.

LELKI SOROK

Kedves Adventet ünneplő, Karácsonyt váró Testvéreim!

„Ne féljete, mert íme, hirdetek néktek nagy örömet, ... Üdvözítő született ma néktek, aki az Úr Jézus Krisztus...” (Lukács evangéliuma 2. rész)

Talán nem is gondolunk rá, mégis sokszor azon kapjuk magunkat, hogy ezeken a hosszú, sötét, decemberi esteken dúdolgatjuk a karácsonyi énekeket, és el elmerengünk – a sötét ablakon kinézve – az életünkön. Lehet, hogy átfut rajtunk egy halvány remény, hogy talán minket is meglátogat itt a konyhában, vagy csendes szenderegésünk közben álmunkban egy angyal, s mond valami előremutatót, vigasztalót, bátorítót. Semmi esetre sem valami nehéz feladattal bíz meg, hisz abból volt és van is elég. Inkább megdicsér, hogy szorgalmasak, kitartóak, hűségesek vagyunk. Zokszó nélkül tesszük egyiket a másik után.

„Várj ember szíve készen...” dúdolgatjuk, és várjuk, reméljük, hisszük, hogy várakozásunk a szebbre, a jobbra, a teljességre, az egészségre, a békességre, a fényeségre, az életre beteljesül, s mindez elérkezik, megérkezik hozzánk.

Mert mit meg nem tennénk érte, hogy – ha egy kis időre is – csökkenne a szorítás, a szorosság, a szorongás, elhagyna a mindig jelenlévő félelem.

„Jól készítsétek útját a vendég már közel, mi néki gyűlölt s utált azt mind vessétek el...” Ilyenkor Adventben, Karácsonyt várva kicsit meg-

javulunk és megpróbálunk jónak lenni, nem csak mondani, hogy karácsony a család, a szeretet ünnepe, hanem szívünkben is élesztgetjük a szeretetet. És próbálgatjuk újra és újra az Adventi gyertyák fényében meglátni a másikban is a jót. Bosszúságainkat csitítjuk, spongyát rá mondogatjuk, próbáljuk elfelejteni azt is, ami eddig nap mint nap felbosszantott. Keressük a nyugalunkat. De hol is találjuk?

A templom csendjében, a kedves, karácsonyi énekek éneklésével, a jól ismert bibliai történet hallgatása közben, az imádság által eléred, megkapod lelked békéjét, nyugalmat. Az istentisztelet liturgikus rendje kétségeid közepette is megtart, megerősít, felszabadít. Azt adja, amit sehol máshol nem kaphatsz meg!

Az ének, az éneklés tovább lendít, segít, megmutatja hogyan tudnánk mi segíteni magunkon, hogy kiegyensúlyozottabb legyen az életünk. „Az Úr elé ha tárod a szív alázatát, őt nem hiába várod, bétér hozzád, s megáld...” Nem önmagáért, hanem miértünk kéri Jézus, hogy – foglalkozz a saját életteddel, tekints vissza az elmúlt időkre, mit tettél, mit mondtál, hogyan mondtad? A békességre igyekeztél, vagy inkább epés megjegyzéseid voltak, csak a rosszat láttad, vagy inkább csak a rosszat akartad meglátni, megítélni, kritizálni a másikban. Önvizsgálatra szólít fel, a lelkünk, a szívünk átvizsgálására. Az Adventi idő feladata, hogy a lelkünkben, a szívünkben is legalább olyan rend legyen, mint a lakásunkban, hogy a szívünkben

őrizgetett kincsünket legalább olyan becsbe tartsuk, mint a legfontosabb dolgainkat, és úgy tudjunk megválni mindattól, ami nyomaszt, ami lehúzó, ami elveszi tőlünk a levegőt, az energiát, mint azoktól a kacatjainktól, amiktől megválnunk egy nagytakarítás során. Hogy lelki erőnk tovább lendítsen a hétköznapiokból egészen az ünnepig, Karácsonyig, Jézus Krisztus születéséig.

És így el is jutunk Adventi énekünk befejezéséhez: „*Jer, hű szívembe hát, habár szegény e szállás, de mindörökre hálás Ugy áldja Krisztusát.*”

(Az idézett ének a Református Énekeskönyv 312. adventi éneke.)

Elhangzott 2017. december 2-án a település Adventi gyertyagyújtó közösségi ünnepségén.

Dr. Csoma Judit Margit
református lelkész

Ünnepi istentiszteletek a református templomban:

December 24. Karácsony Szentestéje délután 4 órakor ünnepi istentisztelet gyermek műsorral.

December 25. Karácsony első napja délelőtt 9 órakor istentisztelet az Úrvacsora ünneplésével.

December 26. Karácsony második napja délelőtt 9 órakor hálaadó istentisztelet

December 31. Ó-évi istentisztelet délután 5 órakor. 2017 átgondolása, lezárása, hálaadás.

2018. január 1. Újév első istentisztelete délelőtt 9 órától. Reménységgel tekintünk az előttünk lévő évre.

BEMUTATJUK... KOSZNA ANITÁT

Felnőttek és gyerekek egyaránt számíthatnak rá, ha kéréssel fordulnak hozzá. A falu rendezvényein rendszeresen jelen van, segít a szervezésben és a megvalósításban, mint például az ifjúsági sakk-klub esetében.

- Anita, hogyan indult az életed?

- Szolnokon születtem két bátyám után. Túrkevéen jártam általános és középiskolába, ahol jó magyartanáraim voltak. Anyukám is pedagógus, így esett a választásom a Békéscsabai Kőrösi Csoma Sándor Tanítóképző Főiskolára. „Egy kicsit az is vonzott Békéscsabára, hogy édesapám ott született, ott töltötte gyermekéveit a tanyavilágban.” A magyar szakkollégiumot választottam, nagyon szerettem. Már ekkor nagyon érdekelt, amit kézzel lehet megteremteni. A főiskolán fél éves kurzusokat lehetett választani kismesterségek közül: fazekasságot, szőnyegszövést, tűzzománc technikát.

- Hol kezdted el tanítani?

- Egykori sulimban,

Túrkevéen, majd 1996-tól Berekefűrdőn. Az itteni gyerekekkel már főiskolás korban találkoztam a zirci nyári táborban. Azóta sok-sok elsőt tanítottam, volt olyan osztály, amelyet 4 évig.

- Közben folyamatosan képezted magad.

- 1999-ben nyelv- és beszédfejlesztő pedagógusi végzettséget szereztem Szarvason a Bárczy Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskola kihelyezett tagozatán. 2007-ben Békéscsabán népi játszóházvezetői képesítést vehettem át, 2013-ban pedig OKJ-s könyvtárosi tanfolyamon végeztem.

- Utóbbiból következően két helyen is megtalálunk téged délutánonként. Emelj ki fontos eseményeket az ott történekből!

- Iskolai könyvtárosként idén két pályázatot írtam. Az első révén annyi könyvet kaptunk, ahány tanulónk (126) van, a másodikkal pedig 12 új könyvet nyertünk. Ennek kapcsán vittem gyerekeket a Petőfi Irodalmi Múzeumba Budapestre, ahol nagy élmény volt az interaktív kiállítás Aranyról, Petőfiről és Szabó Magdáról.

- A községi könyvtár most felújítás miatt zárva van, csak könyveket lehet visszahozni, illetve könyvtárközi kölcsönzést indítani, folyóiratokat kivinni. Előző lapszámunkban részletesen beszámoltál itteni tevékenységedről, eredményeidről. Berekefűrdő kulturális életének egyik oszlopos tagja vagy, kiállítás nyitász meg, nemzeti ünnepéről emlékezel meg, nem

hiányozhatsz a gyermeknap rendezvényekről sem.

- „Mindig olyat szeretnék csinálni, amelyben továbbadható értéket tudok találni, legyen az író-olvasó találkozó vagy pályázat. A gyerekek felé kell nyitni, megmutatni nekik, hogy van élet a monitoron túl is. Én hiszek abban, hogy ha az embereket érdeklődési körüknek megfelelő témában szólítom meg, akkor később más témához kapcsolódó programokra is eljönnek, mert megérinti őket a légkör, az új ismeretek szerzésének lehetősége.”

- Saját csemetéidnek is ezt a szemléletet adod át. Hanna lányod napórát tervezett, remekül rajzol. Most hol tanul?

- A Debreceni Egyetem néprajz szakán első éves, talán a családi ház hatására is. Bendegúz a Veress Zoltán Általános Iskola másodikos, még nem lehet tudni, mi lesz belőle. Jön velünk előadásokra, kiállításokra, most is itt van velem a könyvtárban. „Meg kell neki mutatni mindent, amelyekből majd a saját útját kiválaszthatja. Úgy érzem, szerencsések a gyermekeim, a családom, hogy ebben a mellettünk elrohanó világban egy kis sziget vagyunk a másik felemmel, Bakos Józseffel, a Bereki Irodalmi Társaság elnökével, akivel valóban kiegészítjük egymást.”

- Köszönöm, hogy bokros teendőid közepette is megismerhettük életelvedet, példaeértékű tevékenységeidet.

Kóródi Lászlóné

VISSZATEKINTŐ

ORSZÁGOS NYUGDÍJAS KLUBTALÁLKOZÓ

Szeptember 1-3.

Az idei évben szeptember első hétvégéjén került sor az Országos Nyugdíjas Klubtalálkozó megrendezésére. Erre az eseményre kb. 2000 fő érkezett hozzánk az ország egész területéről, valamint a határon túlról. A megjelentek közül kb. 700-an léptek fel. Mint mindig, a szereplők most is nagyon változatos programokkal színesítették a rendezvényt, így mindenki könnyen talált kedvére való. Műsoraik között láthatóak voltak többek között népdalcsokrok, cigánytáncok, szalontáncok, humoros előadások, mulatósnóták, stb. A szórakozáson túl a régiek mellett számos új barátságot is kötöttünk más klubokkal, egyesületekkel, amit az is bizonyít, hogy egyre több fesztivá-

lon, klubrendezvényen találkozunk velük.

Rengeteg pozitív visszajelzést kaptunk a vendégektől, hogy nagyon jól érezték magukat és a jövőben is részt vesznek a találkozón, ha tehetik. A résztvevők szép száma és a rendkívül jól sikerült rendezvény mellett sajnos

szomorkodásra ad okot, hogy a meghívottak közül sokan kénytelenek voltak nemleges választ adni a dátummódosítás miatt. Sokan írták, hogy a már megszokott augusztus végi dátum megfelelőbb lett volna számukra.

Ennek fényében reméljük, hogy a találkozó időpontja visszakerül augusztus végére, és így mindenki el tud jönni a rendezvényre, aki szeretne, valamint még több embernek tudunk majd élményekkel teli, kellemes, szórakoztató órákat és napokat szerezni. Amennyiben ismét mi rendezhetjük jövőre a találkozót, mindent elkövetünk, hogy így legyen!

Márkus Ica

A Napsugár Nyugdíjas Klub vezetője

Kirják Sándorné Szabó Ilona

„Az öt gyerekből négyen maradtak a Bereken.”

„Anyám Nagy Margit volt, mikor férjhez ment Szabó Sándorhoz. Apámat nem tudom, hogy hívják. Pesten egy szövőgyárban, a Lóden Posztóban dolgoztak mind a ketten, anyám a háborúig tudott róla. Szegény titkolta, de legalább a gyökerét ismerné az ember – így csak a felét ismeri. Tiszafürediek a nagyszüleim, apja is, nagyapja is onnan származott. Saját földjük nem volt, cseléd volt. A nővére, P. Nagy Erzsébet férje volt Szabó Sándor, testvéreim az unokatestvéreim: Erzsébet, Julianna, Sándor. Erzsébettel egy évben születünk, én áprilisban Újpesten, ő novemberben Karcagon. Meg is kérdezték már, hogy ez hogy lehet? Az ő édesanyjuk meghalt, így jött létre ez a házasság. Így döntött talán a család is, hogy a négy gyerek azon a körön belül nevelkedjen. Suba subához, guba gubához! Nekik egy lányuk született, 1949-ben, Szabó Éva.

Szabó Sándor itt élt Karcagon, reformátusok voltak. Földműves volt, neki volt 5-6 hold földje. Öt vagy hat osztályt végzett, sokan voltak

testvérek ők is: Károly, Imre, József, Sándor, Gábor, Ferenc, Margit, Róza, Julianna, Mária. Mikor én idekerültem, tanyán laktunk a Kunlapon. Tanyai iskolába jártam, itthon végeztem be Karcagon, a múzeummal szemben. Utána mentem a téeszbe dolgozni(..). Nyáron a katolikus templomba járok, télen a reformátusba, mert itt a másik olyankor zárva van.

(...) 1956-ban mentem Kirják Sándorhoz. Karcagon született 1936-ban, ács volt a téeszben. Ott ismerkedtünk meg. '72-ben vettük meg a telket, 1973-ban építkeztünk, '74-ben költöztünk a Berekebe. Egy hónap múlva született a fiam. Az is elég nehéz volt! Volt már négy gyerek, de fiatalon bírta az ember. (...) Már a harmincötöt betöltöttem. Az orvos el se akarta hinni. Mondtam, hogy ha én a krumplilevessel farkasszemet nézek, higgye el, hogy terhes vagyok! Azt kérdezte, hogy ötöt akarok felnevelni, vagy négyet itt hagyni?

Az öt gyerekből négyen maradtak a Bereken: Ilona, Ágnes, Anikó és Sándor. Katalin külföldön lakik a családjával.

(...)

Amíg a gyerekek kicsik voltak, velük voltam, 1976-tól a fürdőbe. '81-től masszőr lettem, utána tangentoros. A férjem sajnos már nem ment nyugdíjba. 47 évesen beteg lett, és abba kellett hagynia a munkát. Megfájdult a feje, azt mondta, nem lelem az ajtót! Este még a tetőről szállt le. Az agyér-festés után vitte a mentő Debrecenbe, mert amikor tanyát bontottak, leszakadt a mestergerenda, és a vérömleny betokosodott. Könnyebb munkára még el tudott menni, a téeszben szerszámkiadó lett, a TITÁSZ-nál éjjeliőr. Az agyműtete után 1983-ban leszázalékolták. '91-ben azt mondták, bevérzéses agylágyulása van. Még utána megtanultunk bal kézzel enni. Bevetett ágy nem volt nálunk, tanultunk járni. '98-ban már nem mentem dolgozni, mert tolókocsiba került. Parkinson-kóros volt, és azt mondtam, ha ezt a tizenhét évet kibírtam, ezt is kibírom! De a karcagi kórházban halt meg 2000-ben, mert a doktor azt mondta, hogy ezt már nem tudom végigcsinálni.”

Keresztes Ágnes

A szerzőről

A 2004-es Új Néplap Almanach lapozgatása közben bukantam rá Keresztes Ágnes rövid nyilatkozatára, mely Daróczi Erzsike tollából származik.

„Keresztes Ágnes író, a hetvenes években rádiósként sokat járt Berekfürdőbe. Több írása született már a faluról. Most könyvet ír a településről.

- A tervek szerint a könyv-

ben minden lakóról készülne egy címszó. Az eddig gyűjtött anyagban szó van az itt élőkről, a dolgaikról, a hazaköltözésről is. A négyszáz ház felének lakóit már felkerestem. Különösen az idős emberek fogadnak szívesen és mesélnek a község kialakulásáról. A falu sokszínűsége, az iskolai végzettség, a foglalkozás és a névadási szokások változása is nyomon követhető. Az országban ez lesz az első olyan

szociográfia, amelyben mozaik-szerűen állna össze a lakosság-kép.”

„Magunk életében mind főszereplők,
méltók vagyunk kicsinyke múzeumra.
Kacatot kinccsé érlelhet a kor,
a történelem lábát kőbe vésik,
de keze szekrényfiókban kotor.”

(Keresztes Ágnes: Szekrényősz)

VISSZATEKINTŐ

XV. BEREKFÜRDŐI NAGYKUN KÉZMŰVES TÁBOR

Idén október 2-től 7-ig került megrendezésre községünkben immár XV. alkalommal a már hagyományosnak számító kézműves tábor. Az is tradíció, hogy a korábbi évekhez hasonlóan a hazai alkotók mellett Erdélyből is voltak résztvevők, így nemzetközinek is nevezhetjük az összejövetelt. Íme, a névsor azokról akik jelen voltak a hét folyamán:

Andrási Mihályné mézeskalácsos, Andrási Mihály fafaragó, Tóth István díszmű kovács és segítője, Tálas István Karcagról, Luka Lajos és felesége vesszőfonók Túrkevről, Szűcs Imre és felesége fazekasok Tiszafüredről, Csiszer András és György Gábor fafaragók feleségükkel, valamint Csiszer Veronika gyöngyfűző Csíkszentkirályról, Kocsis Lajos faesztergályos és Sinka István fafaragó Berekfürdőről. A tábor résztvevőinek létszáma idén növekedett régi-új alkotókkal, hogy az általuk készített tárgyak szí-

nesebbé tegyék munkánkat.

Az alkotók – megköszönve az Önkormányzat és a Tourinform Iroda anyagi hozzájárulását – olyan tárgyakat és eszközöket készítettek, amelyekre a településnek szüksége van és az intézmények szebbé tételét, működését és hasznát szolgálják. Ajándéktárgyak készültek az óvoda, a Tourinform Iroda és a Kézműves bolt részére, díszítő faragások az önkormányzati épület bővítéséhez, tájékoztató táblák a könyvtár bejáratához, illetve az utca megjelöléséhez. A helyi rendezvények

megtartásakor keletkező hulladékok elhelyezésére szemeteszsák-tartók lettek kialakítva.

A munkálatok alatti kellemes hangulatról, valamint az aradi vértanúk emlékére tartott koszorúzás meghittebbé tételéről október 6-án Dajka Mihály csíkszentkirályi tárogató gondoskodott, valamint Székely Ernő csíkszentkirályi polgármester úr beszédét hallgathattuk meg. Szomorú kötelességünknek tettünk eleget, amikor a tábor korábbi résztvevőjének, Hemző Jánosnak karcagi sírjánál tettük tiszteletünket.

A Berekfürdői Önkormányzat és a Tourinform Iroda munkatársai, valamint az alkotótábor résztvevői ezúton is megköszönik Kocsis Lajosnak, az előző táborok vezetőjének eddigi munkáját.

Sinka István
táborvezető

ALKOTÓ KEZEK: SCHMOTZER IBOLYA

Az Alkotó Kezek egyik oszlopos tagját Berekfürdő lakosai kozmetikusként és masszörként ismerik. Ért a talpmasszázs-hoz, a Bowen-terápiához, híve a természetgyógyászatnak. Kis szalonja patyolattisztaságú, ízlelésesen berendezett. Az ablakban szódabikarbónától fehérlő sós kerámia virágokra figyeltem fel, melyek kreatív emberről árulkodnak, akárcsak a kagylókkal keretezett falióra. Tormay Cécile Bujdosókönyvét nemrég tehettem le, nekem is jó szívvel ajánlotta. Kíváncsian vártam, mit mesél az életéről.

- Erdélyben, a városunkban, Désen egy magyar osztály volt, kémia tagozattal. Annak ellenére, hogy nem szerettem a kémiát, kénytelen voltam azt tanulni, ha magyar nyelven szerettem volna tanulni. Franciául, oroszul, latinul és természetesen románul is tanultunk. A középiskolában, Kolozsvárott porcelánkészítést tanultam, abból is érettségiztem. (Értem már a „sóvirágok” szépségét! A szerző.) A népművészeti tárgyak is megragadtak, ma is gyűjtöm őket. Aztán ott a néptánc: a táncház és a templom segített magyarnak maradni.

- 1987-ben házasodtak össze Robival, akivel gyerekkoruk óta ismerték egymást.

- Ő egyetemre járt, mezőgazdasági gépészmérnöknek tanult, én meg elvégeztem a kozmetikát, masszázst, azután meg egy könyvelői tanfolyamot és egy irodában helyezkedtem el. A fiam születése után 3 hónapig maradhattam otthon vele az akkori rendszer szerint, bölcsödét nem biztosították. Később napközi-vezető lettem, szerettem a gyerekek között lenni. Majd ruhás-cipős boltot nyitottam, a férjem pedig taxizott. Aztán váltottunk: 5 évig pékséget működtettük, nagyon finom kenyeret süttünk. Éjjel-nappal dolgozni kellett, 5 évig nem voltunk szabadságon. Amúgy 5 éves periódusaink voltak, öt évenként váltottunk munkát, persze nem szándékosan. Így hozta a sors.

- A jég hátán is megéltek, oda költöztek, ahol dolgozni tudtak. A mezőgazdasági munkától sem riadtak vissza.

- Mindkét részről a nagymamámék remek kertészek voltak. (A szülei is azok. A szerző.) Főleg paradicsomot és gyógynövényeket termesztettek, bennünket, unokákat is befogtak. Amikor a tengerpart közelébe költöztünk, a szőlészetbe is belekóstoltunk.

- 2000-ben települtek át Magyarországra.

- Amikor először Berekfürdőn jártunk és megláttam a Fürdő utcai platánsort, rögtön beleszerettem. Igaz, hosszú procedúra volt megkapni a letelepedési és munkavállalási engedélyt, s újra le kellett vizsgáznom kozmetikából és masszázsból, de megérte,

most is szeretettel végzem a munkámat. Persze újabb kihívások is voltak. Mivel egyre több vendégem lett, meg kellett tanulnom németül is valamilyen szinten, ha boldogulni akartam.

- Itt bekerült a kézimunkázók közösségébe.

- Már gyerekkoromban is ké-

zimunkáztam a nagymamám és édesanyám nyomán 6. osztályos koromig. Aztán a fiam születésekor újra kötöttem, de subáztam, írásost és kalocsait is varrtam, francia Poantlas csipkét csináltam. Később gobelineztem. Itt a Bereken Oláh Piroskával megalapítottuk a kézimunka szakkört. Bejártunk Karcagra kunhímzést tanulni meg csipkeverést. Ma már Dúzsne Marika irányít bennünket, magunknak és más közösségeknek is varrunk, gyakran ajándékba.

- Gyűjtőmunkával is segíti társait.

- Sok mintát sikerült összegyűjtenem, amelyeket szívesen megosztok társaimmal.

Az Alkotó Kezek kiállításon láthattuk legutóbb Ibolya munkáit, sőt az elrendezésben is kivette a részét. Köszönjük, hogy zacskokat varrt a sakk-klub részére, melyekbe a bábuk kerültek, s hogy bepillantást nyerhettünk eddigi - csöppet sem egyszerű - életébe. Kívánom, hogy továbbra is ilyen derűs, fáradhatatlan és kreatív maradjon!

Kóródi Lászlóné

IFJÚSÁGBARÁT ÖNKORMÁNYZAT

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés által alapított „Ifjúságbarát Önkormányzat” cím 2017. évi elnyerésére III. 13-án pályázatot nyújtott be a Berekfürdői Önkormányzat, amelynek összefoglaló leírása Nagy Istvánné Erikának, a Bod László Művelődési Ház vezetőjének nevéhez fűződik.

„Berekfürdő Község Önkormányzata kiemelt figyelmet fordít a helység ifjúságára. Az óvodás korosztálytól egészen a fiatal felnőtt korosztályig igyekszik mindenkit a szárnya alá venni. Játsszóház működik a Gyermekjóléti Szolgálat munkatársa, Perge Józsefné jóvoltából. A felsőoktatásban tanuló helyi diákok a Bursa Hungarica ösztöndíj mellett kiegészítésben, míg az általános iskola kiemelkedő tanulói év végi kitüntetésben részesülnek önkormányzati határozat alapján. A tanulmányi versenyeken való részvétel, a kimagasló eredmények elérése, illetve az iskola nevének képviselője is magasan honorált. Az Önkormányzat a tanulmányokon kívül támogatja a fiatalok kiutazását testvértelepüléseinkre, lehetőséget adva arra, hogy más kultúrákat, hagyományokat is megismerjenek, illetve elősegítsék ezzel nyelvtudásuk fejlesztését. Az iskola labdarúgó csapata évek óta részt vesz olaszországi testvértelepülésünk, Atri labdarúgó kupáján, mint meghívott vendég. A település fiataljai kedvezményes gyermekétkeztetést vehetnek igénybe a község saját konyháján, nemcsak az iskolai, óvodai időszakban, hanem a szünidőben is. Az Önkormányzat több szakkört is támogat, pl. a gyermek néptáncot, a mazzorett és moderntánc csoportot, valamint iskolai rendezvényeket, aktív szabadidő töltési lehetőségeket igyekszik biztosítani. A sport kiemelt figyelmet kap. Sok a tehetséges, aktív gyermek, akiknek az Önkormányzat minden alkalommal nemcsak erkölcsi, hanem anyagi segítséget is nyújt. Az iskola minden tanulója úszásoktatásra jár, melyet szintén az Önkormányzat tesz lehetővé. Szép eredmények születnek a karate versenyeken is.

Sport és Horgász Egyesület is működik a településen, melynek nagy számban tagjai a fiatalabb korosztály. A berekfürdői labdarúgó csapat évről évre jobb eredményeket ér el a megyei labdarúgó bajnokságon. Az utóbbi években népszerűvé vált

szkander sportágban versenyzőink is támogatásban részesültek, akik hazai és nemzetközi szinten is színvonalasan képviselték településünket, országunkat. Az újdonságok közé sorolható a nemrégiben megalakult Sakk-klub, ahol az érettebb korú klubtagok adják át éveik alatt megszerzett tapasztalataikat a fiataloknak, egyfajta szellemi örökséget hagyva rájuk. (Edző: Egyed Zsolt. A szerk.)

A nyári időszakban az Önkormányzat és a szervezetek helyi fiatalokat foglalkoztatnak, ezáltal növelve rálátásukat elsősorban a turisztika területén megvalósuló munkafolyamatokra, illetve számos helyi szervezésű program áll rendelkezésükre szórakozási és kulturális igényeik kielégítésére. A gyermeknap rendezvény igen nagyszabású minden évben, ezzel is szemléltetve a fiatalok fontosságát. A nehezen megfogható ifjúsági korosztály számára mai, modern zenekarok meghívásával teremt helyben szórakozási lehetőséget. A rendezvények részletes tájékoztatói megtalálhatók az éves programfüzetben, a településen több helyen kihelyezett plakátokon, illetve a „Szuperinfó” című hetilapban is megjelenésre kerülnek figyelemfelkeltés céljából. A rendezvények eseményeiről pedig az „Illa Berek” helyi szerkesztésű negyedéves lap ad utólagos, részletes leírást, konzekvens információkat.

A fiatalok számára kedvezményes telekvásárlási lehetőséget biztosít az első lakáshoz jutók támogatásáról szóló önkormányzati rendelet szerint. A település vezetése mindent megtesz annak érdekében, hogy a fiatalok iskolai végzettségük megszerzése után a településünkre jöjjenek vissza dolgozni, önálló családot alapítani.

Terv: Minden gyermek születésekor 1 új fa elültetése közterületen, mely egy később kialakuló „Tündérpark” alapját fogja képezni.”

Ezen pályázat az „Ifjúságbarát Önkormányzat” cím elnyerésével együtt 100.000Ft-hoz jutott, melynek felhasználásáról később döntenek.

2017-ben 9 fő felsőfokú tanulmányokat folytatót, ill. kezdőt támogatott az önkormányzat a Bursa Hungarica ösztöndíj mellett. Beiskolázási támogatást 25 középiskolás, 115 általános iskolás és 19 óvodás kapott összesen 749.000 Ft-t értékben.

GÓLYAHÍR

Szeretettel köszöntjük Rácz Petrát, Harkai István Imrét és Gerencsér Dávidot.

HANGOK VILÁGÁBAN KOCSIS LAJOS

II. rész

„Aki már dolgozott hosszú ideig egyedül, az tudja, hogy előbb-utóbb dúdolni, énekelni kezd, vagy bekapcsolja a rádiót. A dal ritmust ad a munkának, jobban telik az idő is. A zeneiskolában, a munkahelyemen is énekeltem, ezzel balesetet senkinek sem okoztam.”

A Szolnok Megyei Néplapban olvastam egyik nyilatkozatát. „A zene, a nóta szeretetét szüleimtől örököltem. Édesanyám csodálatos hanggal rendelkezett, de kiváló zenetanáram is voltak Karcagon.”

- *Miért szereti a népdalokat?*

- Sok-sokérzelmettükröznek, népi bölcsességeket fogalmaznak meg. Egy-egy ünnepséget, fellépést roppant hangulatossá, belsőségessé tesznek.

- *Hol tetszett fellépni?*

- Például május 1-jei rendezvényeken, augusztus 20-án, A magyar kultúra napján, farsangkor. Ahová hívtak, szívesen mentem.

Tudom, hogy akár ingyen is. 1998-ban Karcagon a Pálya utcában 3 gyerek halt meg az égő házukban. Két testvérük az édesanyjukkal megmenekült. Ekkor a Magyar Nóta és Dal Alapítvány jótékonyági műsorában is fellépett a művész úr. A bevétellel a Szabó családnak segítettek. De iskolánk alapítványi bálján is szerepelt 2000-ben.

- 1998-ban az egyik barátom, Bartha András népi iparművész, faesztergályos és nótanékes jelentkezett a budapesti Jákó Vera Nemzetközi Magyar Nóta Versenyre, s az én nevemet is feldiktálta. Akkor a

középmezőnyben végeztem, ezzel debütáltam. A Szolnok Megyei Népművészeti Egyesület alapító tagjaként a társaimnak daloltam népdalokat (meg trombitáltam, mert újra zeneiskolás lettem a lányommal együtt), s arra biztattak, képezzem a hangomat. Nagy szerencsémre Horváth Eszter, az egykori operaénekes és operettprimadonna látott-hallott valamit bennem, elvállalt tanítványának. 1998-tól 2 évig utazgattam hozzá Budapestre munka és család mellett. Feleségem ebben is támogatott. Példaként lebegett előttem Solti Károly, Kovács Apollónia, Bokor János. Jöttek az amatőr versenyek, kiváló minősítés, bronz fokozat. A „Régi nóta, híres nóta” régiós versenyről, Szegedről elhoztam az első díjat, erről írt Körömdi Lajos is.

„Amikor megzendült a hangja, a zsűri tagjai felkapták a fejüket, és már a produkció alatt látta, hogy teljesen a hatása alá kerültek, olyannyira, hogy később, az értékeléskor csak felsőfokban beszéltek róla. Meg is nyerte a versenyt. Úgy érezte, ezért érdemes élnie: ilyen elismerő véleményt hallani, fogadni a versenytársak és a

közönség gratulációit. Ott tolongott körülötte a sok ember, a középkorú ember pedig szerényen, de sok humorral fogadta az elragadtatott szavakat.”

- *Melyek a kedvenc nótái?*

- A Mint a galamb a tiszta búzát..., a Hiába süt a világra a melengető nap sugára... és a Hogyha ír majd édesanyám... kezdetűek. Ezt is kérni szokták: „Elkerülsz, mert szegény vagyok, / Se pénzem, se kinccsem. / A szívemnél, a lelkemnél / Más egyebem nincsen.”

- *Melyik fellépésére büszke?*

- Nagy szónak tartom, hogy 1999-ben a „magyar nóta királynőjével”, Bangó Margittal énekelhettem Karcagon. Örömmel emlékezem testvérvárosaink, az erdélyi Csíkszentkirály és a lengyelországi Zator rendezvényeire. Márkus Icával, Madarász Katalinnal és Bokor Jánossal együtt léptem fel a III. Nótás és gasztronómiai napokon. A franciaországi Longueau (Karcag testvérvárosának) lakói is hallhatták a hangomat. „A népdal is mennél többeké lesz, annál nagyobb lesz világitó és melegítő ereje” - mondta Kodály Zoltán.”

VI. TEPERTŐ- ÉS PÖRC FESZTIVÁL

2017. november 18-án került sor a VI. Tepertő- és Pörc Fesztiválra Berekfürdön. A nagyszabású rendezvény már a hajnali órákban kezdetét vette sütéssel, főzéssel.

Sokszínű palettából válogathattak kedves vendégeink, a tepertő és a disznótoros ételek mellett volt pl. vaddisznó pörkölt, karcagi birkapörkölt, slambuc, és kakas pörkölt is. Szükség is volt a bőséges ételsorra, hiszen az esős idő ellenére sokakat vonzott a rendezvény.

A délelőtti órákban a zenei hangulatfelelős a berekfürdői Bényei Gábor nész volt.

A színpadi műsort a Nádírigó Népdalkör és a Dalma Dance Club Berekfürdői Tagozata indította.

A rendezvényt Kovács Sándor, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés Elnöke és Molnár János,

Berekfürdő Polgármestere nyitotta meg. Díszvendégként Abádszalók és Kunmadaras települések vettek részt, így Balogh Gyula, Abádszalók és Guba László, Kunmadaras polgármesterei is szót kaptak.

A megnyitót követően Abádszalók a gyönyörűen berendezett, díszített standja előtt bemutatkozott, a színpadon pedig a Berekfürdői Hagyományörző Néptánccsoport követte.

Ezután Dr. Kenyeres Imre, Berekfürdő díszpolgára „A magyar mangalica” című előadása következett.

A színvonalas ismertető után a díszvendég települések műsorával folytatódott a színpadi program. Elsőként az abádszalókiak, akik néptáncosaikkal és a 10 B Band Partyzenekar koncertjével, majd a kunmadarasiak, akik néptánc-

saikkal mutatkoztak be. Engedjék meg, hogy itt jegyezzem meg, hogy a Kunmadarasi Önkormányzat a színpadi produkción túl a rendezvénysátrak rendelkezésünkre bocsátásával és két birka felajánlásával is támogatta a rendezvény sikeres lebonyolítását.

A rendezvény utolsó fellépője a Fülemlé Presszó Tribün Band előtt, az éppen a településen üdülő Balmazújvárosi Hagyományörző Táncsoport mutatkozott be, aki kérésükre helyet kaptak a fellépők között.

A rendezvényt egész napos kirakodóvásár kísérte.

Ezúton köszönjük a támogatásokat és a sok-sok segítséget!

Hosszu Zsanett

„Hangok az éterből” Bényei Gábor rádiógyűjteménye

2016 decemberében a képviselő-testület a helyi Települési Értéktárba felvette Bényei Gábor rádiógyűjteményét. Sajnos jelenleg nincs olyan hely, ahol bárki megtekinthetné, pedig bizonyára lenne rá érdeklődő, különösen a nyári szezonban.

- *Először is tisztázzuk, Gabi: volt kedvenc tantárgyad az általános és a középiskolában?*

- Szerettem a fizikát, a műszaki dolgok mindig is érdekelték.

- *Hogyan jutottál az első rádiókészülékhez?*

- Kb. 15 éve Abádszalókon láttam meg. Ez egy „Pacsirta” típus volt, egy műhelyben szólt. Azonnal

megtetszett, én pedig elkértem, hazahoztam. Aztán jött a többi, hogy ne legyen egyedül. Ezután szinte mindenhol találtam rádiót, bármerre jártam zenélni, fuvarozni. Ma már kb. 400 kisebb-nagyobb készülékem van.

- *Ebből mennyi az üzemképes?*

- Kb. 25 lehet. Igazából kedvem nincs, mindegyikben van valami különleges.

- *Melyik a legrégebbi?*

- A néprádiók a legidősebbek az 1939-1954-es évekből, az Orion gyárban készítették őket.

- *Tudtad, hogy a rádiógyűjtők országos klubja mintegy 350 tagot számlál?*

- A klubról már hallottam, de nem vagyok tagja, szerintem olyan szinten nem vagyok még a gyűjtés terén, mint ők. Gyűjtőtársat csak keveset ismerek, viszont régi szakfolyóiratot már sikerült szereznem.

- *Hogyan jutsz hozzá újabb készülékekhez?*

- Interneten nem cserélek, inkább régiségpiacokon jutok „új” rádióhoz. Már sokan tudják az ismerőseim közül, hogy a gyűjtés a szenvedélyem, így sokat kapok tőlük is.

(folytatás a 11. oldalon)

„Hangok az éterből” Bényei Gábor rádiógyűjteménye

(folytatás a 10. oldalról)

- Volt már kiállításod?
- Még nem, de szeretnék egy rádiómúzeumot nyitni, ha egyszer összejönnek a „hozzávalók”.
- Akik megfordulnak nálad a Gabika Trans Tüzépen, ott más régi tárgyat is látnak. Mi mindent gyűjtesz a népelet tárgyai mellett?
- Szinte mindent, ami hangot ad ki: régi TV-ket, lemezlejátszókat, szalagos magnókat, régi hangszereket, varrógépeket ...
- A környéken zenészként is ismernek.
- Lakodalmak, bálók, összejövetelek sokaságán zenélek már sok-sok éve, 1991 óta. Énekel is gyakran kísérem.
- Igen elfoglalt vagy, emellett a hobbid bizonyára lelassít olykor, kikapcsol a hétköznapi rohanásból.

Berekfürdő számára is hasznos lenne, ha megvalósulna a terved, a rádiómúzeum. Sok sikert kívánok hozzá!

Bereki csalogató

Magyarország keleti részén,
A Hortobágy nyugati ölén
Van egy község, barátom,
mely pusztasággal határos.

Nagyon híres vize miatt,
Járnak erre ezért sokan.
Júniusban volt 25 éve,
Önálló lett Berek népe.

Télen-nyáron vendégeink
Gyűjtik a szép emlékeik.

A 14 medencében
töltik idejük békében.

Ifjúsági medencénkbe
a gyerekek öröme
2 nagy csúszda került végre
tündökölnek a népfényben.

Halastó, szökőkút, sok szobor,
virágok, lángos, fagylaltozók,
Berekfürdőről sokan jókat írnak,
Szíves szavaink újra visszahívnak!

Kanta Gyula nyomán

ELISMERŐ SOROK

A 2017. október 17-én megtartott falugyűlésen Molnár János polgármester úr elmondta, hogy pár hete kapott egy kézzel írott levelet Szekeres Györgytől és feleségétől, Ilikétől, akik több mint 10 éve járnak ide. Minden alkalommal 10-12 ismerősükkel együtt érkeznek. „Mindig szívesen megyünk Berekfürdőre, mert azt tapasztaljuk, hogy évről-évre komoly fejlődés van a faluban. Az

éves programban is ezt tapasztaljuk, így a művészet, kultúra, szórakozás, sport, vendéglátás, szállások területén. Ami szintén nagyon fontos, a berekfürdői lakosok közvetlenek, kedvesek, tisztelik a vendégeket, segítőkészek. Érezni, hogy megszeretik az idelátogatókat, nem tesznek megkülönböztetést.”

Egy másik esetben egy székelyföldi házaspár séta közben azt tapasztal-

ta, hogy egy juhnyáját tereltek át az úton Kunmadaras felől Karcag irányába. Amikor átment az utolsó birka is az úton, akkor a juhász elővett egy kis seprűt és leseperte az utat meg a kerékpárutat. Ilyet ők még nem láttak. Másnap tudták meg, hogy a juhászt Rózsa Imréné hívják, kunmadarasi lakos.

Tehát ilyen helyen lakunk. Ezek a dolgok fontosak, és ezeket kell erősíteni.

BÚCSÚZUNK

Kovács Ferencről.

„Saját halálát add meg, Istenem, mindenkinek azt, mi létében érik, amelyben vágy volt, ínség s értelem.”
(Rilke)

V. SAKKVILÁG KUPA ÁSZÁRI SAKKVERSENY

Még egy éve sincs, hogy működik a sakkbarátok klubja a Berekfürdői Sportegyesület berkein belül, önkormányzati támogatással. A tagok péntek délutánonként edzhetnek a művelődési házban, az ifjúsági csoport pedig külön Egyed Zsolt edző irányításával.

„Újra eltelt egy év és mi ismét Ászáron, a Dunántúlon találtuk magunkat kb. 300 km megtétele után. Az 5. alkalommal megrendezett megmérettetésen Berekfürdő azon kevés (8) csapatok közé tartozik, akik eddig mindegyiken képviselték megyéjüket.

Ezen a kisjubileumi versenyen most 28 négy fős csapat indult. A mi összetételünk most kissé változott a tavalyihoz képest: az egyetlen ÉLŐ-pontos Kurucz Jánoson kívül még Kocsis István, Németh Lőrinc és Kóródi László ült táblához.

Az első napon, vagyis péntek este úgynevezett villám-

sakk versenyen Kurucz János és Kóródi László játszott. Előbbi a profik között 36 indulóból 32., utóbbi az amatőrök között 21 főből a 8. helyen végzett.

Szombaton a megnyitó után megkezdődtek az igazi versenyek. Dél előtt 4, délután 2 partit játszottak a csoportok. Nem igazán ment a játék számunkra, összesen 6,5 pontot értünk el. Délután kulturális programon lehetett részt venni, vagy wellnesezni a Kincsem Hotelben. Vacsora után került sor az ászári borok kóstolására, közben pedig kiértékeltek a meccseket: ki, hol és mikor lépett rosszat.

Ebből sokat lehetett okulni.

Vasárnap délelőtt még volt 3 parti, melyekből még sikerült 4 pontot elérni. Így összesen 10,5 pontot hoztunk össze egyénileg, csapatban meg 3-at. A részvétel volt a fontos... Jövőre majd megint próbálkozunk, bár sok csapat most is 4 profival állt ki.

Bátor kis csapatunk megköszöni az önkormányzat és egy magánszemély támogatását, amelyek lehetővé tették, hogy újra részt vehettünk ezen a „nemzetközi” sakkversenyen.”

Kóródi László

Felhívás

2018. január 20-án (szombaton) 9 órai kezdettel kerül sor a III. Bereki Sakkbarátok Vándorkupájára ifjúsági és felnőtt kategóriában, melyre szeretettel várjuk a berekfürdői lakosokat és az érdeklődőket.

A helyszínről később értesítjük a résztvevőket.

Kóródi Lászlóné
szervező
(Tel.: 319-068 este)

ILLA BEREK – Berekfürdő önkormányzatának negyedéves lapja

Felelős kiadó: Berekfürdő Község Önkormányzata, 5309 Berekfürdő, Berek tér 15.

Szerkesztő bizottság: Hosszu András, Kóródi Lászlóné, Kóródi Csilla

A szerkesztőség címe: 5309 Berekfürdő, MórícZ Zsigmond u. 16/A; Telefon: 06/59-319 - 068; Hosszu András: 06-30-627-7927

E-mail: kkanal@indamail.hu ; Köszönjük a fotókat!

E számunk szerzői: A Bod László Művelődési Ház dolgozói, a Polgármesteri Hivatal dolgozói, Dr. Csoma Judit, Hosszu Zsanett, Keresztes Ágnes, Kóródi László, Márkus Ilona, Nagy Istvánné, Sinka István.

Nyomdai munkálatok: **Karcagi Nyomda Kft.**

Felelős vezetők: Márkusné Tankó Orsolya, Nagyné Tankó Tímea,

5300 Karcag, Kertész József u. 20. sz. Tördelés, tipográfia: Vona Zoltánné Telefon: 06/59-503-103